

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422200141
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8422200141.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava- Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: F. D., Q.. XX.XX.XXXX, U. Q. D. XX/XX, XXX XX T.Ľ. o zaplatenie 2.761,78 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.834,05 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.834,05 eur od 10.11.2021 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 32 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Kežmarok dňa 21.01.2022 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2.761,78 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.761,78 eur od 10.11.2021 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 09.11.2021 medzi postupcom Tatra banka, a. s., Hodžovo nám. 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na neho pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 15.05.2017 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až § 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa žalobcovho tvrdenia žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca dňa 21.01.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Ku dňu postúpenia predstavuje jeho pohľadávka sumu vo výške 2.761,78 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 2.591,81 eur, z riadneho úroku vo výške 134,52 eur, z úroku z omeškania vo výške 2,45 eur a z poplatkov vo výške 33,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná

bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Na túto sumu žalovaná po postúpení pohľadávky nevykonala žiadnu úhradu. Ohľadne uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 a rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17. Okrem sumy vo výške 2.761,78 eur si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania počnúc dňom 10.11.2021 zo sumy 2.761,78 eur, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o postúpení pohľadávok s prílohou, základnú zmluvu o poskytovaní produktov a služieb, žiadosť o poskytnutie pôžičky č. XXXXXXXXXXXX, akceptovanie žiadosti o poskytnutie pôžičky číslo XXXXXXXXXXXX, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 21.01.2019 s podacím hárkom, poslednú výzvu na zaplatenie zo dňa 06.12.2018, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 12.11.2021 s podacím hárkom, platobnú históriu a pokus o zmier s podacím hárkom.

4. Žalovanej bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 07.04.2022. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

5. Súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu v priebehu sporu vyzval na doplnenie rozhodujúcich skutočností podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku a skutkových tvrdení podľa § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku týkajúcich sa preukázania základu a výšky uplatneného nároku, t. j. aby uviedol, koľko peňažných prostriedkov žalovaná uhradila, na aké nároky boli započítané jej úhrady a ako veriteľ dospel k vyčísleniu uplatňovaného nároku. Okrem toho vyzval žalobcu aj na preukázanie splnenia aktívnej vecnej legitímácie predložením listinných dôkazov.

6. Na výzvu súdu žalobca reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 23.05.2022, v ktorom uviedol, že dňa 15.05.2017 žalovaná vyčerpala peňažné prostriedky vo výške 3.000,- eur a z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške 1.165,95 eur. Z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma 75,96 eur, na riadny úrok suma 757,49 eur, na úrok z omeškania suma 0,27 eur a na poplatky nebola započítaná žiadna suma. Istina tak predstavuje sumu 2.591,81 eur, t. j. poskytnutý úver mínus úhrady žalovanej započítane na istinu (3.000,- eur - 75,96 eur). K splneniu podmienok aktívnej vecnej legitímácie s poukazom na uznesenia Krajského súdu Košice, sp. zn. 2CoCsp/52/2021 a sp. zn. 2CoCsp/56/2021 uviedol, že táto skutočnosť nebola žalovanou rozporovaná a v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku je ju potrebné považovať za nespornú.

7. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 08.07.2022, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorého neúčast' ospravedlnil jeho právny zástupca. Žalovaná sa pojednávania nezúčastnila napriek vykázanému doručeniu predvolania dňa 06.06.2022. Svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, o jeho odročenie nežiadala a k sporu sa počas priebehu nevyjadrila. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovanej.

8. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní súdu zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu s poukazom na písomné odôvodnenie žaloby a súdu predložené písomné vyjadrenie, nakoľko žalovaná sumu, ktorá je predmetom konania doposiaľ neuhradila, k podanej žalobe sa nevyjadrila a neuviedla žiadne skutočnosti na svoju obranu. Podľa neho vzhľadom na judikatúru Európskeho súdneho dvora nie je zmluva bezúročná a bezpoplatková v prípade, ak je možné výšku celkových nákladov jednoducho zistiť z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

9. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, vyjadrením žalobcu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovanou namietané ani spochybnené, ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

10. Na základe žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky a jej akceptovania zo dňa 15.05.2017 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.000,- eur. Zo žalobcom predloženej platobnej histórie súd zistil, že žalovanej bola dňa 15.05.2017 vyplatená suma 3.000,- eur. Žalovaná na poskytnutý úver uhradila podľa žalobcom predložených listinných dôkazov

celkovo sumu 1.165,95 eur. Žiadnu ďalšiu splátku, ktoré mala uhrádzať vo výške 64,76 eur mesačne žalobcovi neuhradila. Právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu sumu úveru vo výške 2.761,78 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.591,81 eur, riadneho úroku vo výške 134,52 eur, úroku z omeškania vo výške 2,45 eur a z poplatkov vo výške 33,- eur, čo vyplýva aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok.

11. Žiadosťou o poskytnutie Raiffeisen pôžičky zo dňa 15.05.2017 požiadala žalovaná právneho predchodcu žalobcu Tatra banku, a. s. odštepny závod Raiffeisen banka o pôžičku v sume 3.000,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 18,70 %, výškou mesačnej splátky 64,76 eur, počtom splátok 84, splatnosťou splátky k 20. dňu v mesiaci a konečnou splatnosťou do 84 mesiacov od prvej splátky, celkovými nákladmi 5.439,84 eur a RPMN vo výške 20,70 %. Priemerná RPMN činila 12,95 %. Žiadosť bola akceptovaná bez zmien dňa 15.05.2017 listinou označenou ako „Akceptovanie žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky číslo XXXXXXXXXX“. Prvá splátka bola splatná dňa 20.05.2017.

12. Z platobnej histórie na čl. 31 spisu a z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že žalovanej bola dňa 15.05.2017 vyplatená suma 3.000,- eur. Žalovaná uhradila sumu 1.165,95 eur v jednotlivých splátkach, z ktorých suma vo výške 75,96 eur bola započítaná na úhradu istiny, na úhradu úroku bola započítaná suma 757,49 eur, úroku z omeškania suma 0,27 eur a na poplatky nebola započítaná žiadna suma.

13. Právny predchodca žalobcu v Poslednej výzve na zaplatenie zo dňa 06.12.2018 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá ku dňu 20.10.2018 bola vo výške 101,71 eur do 7 kalendárnych dní od vystavenia výzvy. Zároveň vo výzve upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pôžičky (znamená to povinnosť zaplatiť celý zostatok pôžičky naraz). Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvou na zaplatenie zo dňa 21.01.2019 vyhlásila banka mimoriadnu splatnosť pôžičky ku dňu 21.01.2019, pričom výška dlžnej sumy bola 2.756,48 eur. Žalovaná bola zároveň vyzvaná na úhradu dlhu do 7 dní od vystavenia oznámenia.

14. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom sporu na žalobcu. Súčasťou zmluvy bola aj príloha, z ktorej vyplýva identifikácia zostatku pohľadávky týkajúca sa žalovanej zo zmluvy uzavretej dňa 15.05.2017 v celkovej výške 2.591,81 eur. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.11.2021 banka oznámila žalovanej, že jej peňažná pohľadávka vo výške 2.761,78 eur vrátane príslušenstva bola postúpená novému veriteľovi, spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021. Napokon pokusom o zmier zo dňa 07.12.2021 spolu s podacím hárkom žalobca preukázal, že vyzval žalovanú na zaplatenie dlhu vo výške 3.062,14 eur najneskôr do 17.12.2021. Žalovaná dlžnú sumu doposiaľ neuhradila.

15. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku dňu 15.05.2017 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 15.05.2017 (ďalej

len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

19. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

20. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie:

písm. g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

písm. h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

23. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

24. Podľa bodu 2.1. písm. a) Žiadosti o poskytnutie pôžičky Mimoriadna splatnosť Raiffeisen pôžičky, Banka má právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pôžičky, t. j. má právo požadovať splatenie celej pohľadávky a Vy ste povinnú celú pohľadávku banky zaplatiť aj pred dňom konečnej splatnosti, ak nastane hociktorá z nasledovných situácií: dlžník má nedoplatok splátky istiny, ktorý trvá viac ako tri mesiace.

25. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že akceptovaním žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky došlo k uzavretiu zmluvy o Raiffeisen pôžičke s dlžníkom- žalovanou, ktorá má charakter úverovej zmluvy podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom zmluva bola uzavretá medzi bankou ako dodávateľom, ktorej jedným z predmetov podnikania zapísanom v obchodnom registri je poskytovanie úverov a fyzickou osobou- nepodnikateľom, ktorá má postavenie spotrebiteľa. Z označenia a náležitosti zmluvy je nepochybné, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, pri ktorého právnom posúdení a uplatňovaných nárokoch je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý vo svojej piatej hlave upravuje spotrebiteľské zmluvy a zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu úverovej zmluvy, t. j. ku dňu 15.05.2017.

26. Súd zdôrazňuje, že vzhľadom na povahu zmluvy a postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, nepochybne ide v tomto prípade o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (§52 ods. 2 OZ). Zo samotnej zmluvy, jej označenia a náležitosti je nepochybné, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, ktorého predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu žalovanej, bez určenia účelu ich použitia, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Strany sporu ani nič iné netvrdili.

27. V tomto spore ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca v tomto prípade preukázal dodržanie týchto podmienok, ktoré v zmysle predmetného ustanovenia zákona bolo treba splniť, aby bolo možné žiadať predčasné splatenie úveru. Žalovaná meškala so splátkami a žalobca predložil súdu výzvu s upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 06.12.2018 a tiež predložil oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 21.01.2019. Žalovaná podmienky predčasného zosplatenia úveru ani zosplatenie nerozporovala.

28. Ohľadne aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd uvádza, že keďže zákonnou podmienkou platného postúpenia pohľadávky banky je, aby išlo o pohľadávku, alebo jej časť, ktorá už je splatnou, splnenie zákonných podmienok postúpiteľnosti bankovej pohľadávky v tomto prípade preukázané bolo, a teda boli splnené podmienky postúpenia pohľadávky na žalobcu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Následne žalobca zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 s prílohou a taktiež výzvou na úhradu dlžnej sumy preukázal, že postupca Tatra banka, a. s. odštepny závod Raiffeisen banka pohľadávku voči žalovanej z úverovej zmluvy odplatne postúpil na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka (524 a nasl.), zákona o bankách (§92 ods. 8) a zákona o spotrebiteľských úveroch a taktiež v súlade s ustálenou judikatúrou, a to rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017.

29. Podľa zákona č.129/2010 Z. z. musí byť spotrebiteľská zmluva uzavretá v písomnej forme a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa platnej právnej úpravy súd je povinný ex offo podrobiť zmluvu kontrole v tom smere, či táto obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou účinnou v čase jej uzatvorenia. Ak by to tak nebolo, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Po posúdení spotrebiteľskej zmluvy predloženej žalobcom je potrebné konštatovať, že táto neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a preto má súd za to, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodov, ktoré sú uvedené nižšie.

30. Ohľadne už spomínaného § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. súd dáva do pozornosti, že okrem označenia Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je predmetné ustanovenie uvedené pod názvom Informácie a práva týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Už z jeho názvu vyplýva, že má informovať o všetkých pravdivých skutočnostiach a parametroch týkajúcich sa uzatváraných spotrebiteľských zmlúv. Okrem toho aj samotné vymedzenie pojmov v § 2 citovaného zákona presne špecifikuje a definuje podstatné údaje spotrebiteľskej zmluvy a v konečnom dôsledku je úlohou veriteľa podľa § 4 citovaného zákona poskytnúť spotrebiteľovi jasne, úplne a pravdivo všetky informácie týkajúce sa uzatváranej spotrebiteľskej zmluvy už pred jej uzavretím. Všetky podstatné náležitosti musia byť obsiahnuté v zmluve v čase jej akceptácie obidvoma zmluvnými stranami. Na nesplnenie týchto povinností následne nadväzuje ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., v ktorom je výslovne uvedené, že v prípade absencie tam uvedených náležitostí spotrebiteľskej zmluvy je úver bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom uviesť sa musia všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

31. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky a jej akceptovania č. 3500199073 súd konštatuje, že tieto neobsahujú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., teda celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisoval tento údaj tak je zrejmé, že tento musel byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedený priamo v zmluve (v tomto prípade v žiadosti a jej akceptovaní), teda v čase, keď sa spotrebiteľ rozhoduje či na podmienky zmluvy pristúpi alebo sa rozhodne prípadne pre iný úver od iného poskytovateľa, preto ich všetky musí poznať v tomto čase. Tu neobstojí ani poukaz žalobcu na to, že zmluva nie je bezúročná a bezpoplatková, ak je možné výšku celkových nákladov jednoducho zistiť z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobcom predložená žiadosť a akceptácia má podobu predtlačeneho formulárového tlačiva, pripraveného bankou na jej hlavičkovom papieri. Je teda zrejmé, že aj nedodržanie zákonných náležitostí zmluvy tu ide na vrub veriteľa, ktorý ako profesionál daný formulár pripravil a de facto sám zvolil spôsob, akým sa bude snažiť naplniť náležitosti zmluvy predpísané zákonom, čo sa v súdnej veci pre neuvedenie údajov o celkovo splatnej čiastke nepodarilo.

32. V žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky v bode 1.1 a v jej akceptácii sú uvedené celkové náklady vo výške 5.439,84 eur, avšak podľa § 9 ods.2 písm. k) zákona č.129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 15.05.2017 povinnou náležitosťou zmluvy bolo uviesť celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Údaj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je ľahko pochopiteľný a zrozumiteľný, má svoje priame zákonné vymedzenie, priamu zákonnú definíciu v § 2 písm. h) zákona č.129/2010 Z. z., podľa ktorého na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú podľa zákonnej definície v § 2 písm. g) všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok. Zákon teda na rozdiel od tvrdenia žalobcu ukladá označovať tieto náležitosti v legálnom znení. Nie je preto možné pochybovať o tom, že pojem celkové náklady dlžníka spojené s úverom a pojem celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nie sú synonymá, sú to úplne odlišné pojmy, ktoré majú jasnú zákonnú definíciu a obsah, tieto vyjadrujú niečo úplne iné a nemožno ich zamieňať.

33. Je potrebné zdôrazniť, že na nedodržaní zákonnej náležitosti zmluvy nemení nič na tom, že suma uvedená bankou vo výške 5.439,84 eur zodpovedá celkovo splatnej čiastke (splátka vo výške 64,76 eur x 84 mesiacov) a nie celkovým nákladom dlžníka, pretože v takom prípade ide o neurčitý, nezrozumiteľný údaj, ktorý nemôže byť platným naplnením zákonnej náležitosti. Ak sa totiž uvedie, že ide o celkové náklady dlžníka spojené s úverom (teda údaj podľa § 2 písm. g/ zákona) a k tomu suma zodpovedá v skutočnosti celkovo splatnej čiastke (teda údaj podľa § 2 písm. h/ zákona), tak potom o neurčitosti a neplatnosti daného údajov nemožno mať pochybnosti. Uvedená neurčitosť má nadväznosť aj na ďalší zákonom predpísaný údaj (RPMN), nakoľko podľa § 19 ods. 2 zákona na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a v zmluve sa majú uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom v tomto prípade je zrejmé, že celková výška nákladov nie je suma 5.439,84 eur uvedená v zmluve.

34. Prejav vôle, ktorý obsahuje výraz pripúšťajúci rôzny výklad, treba pri pochybnostiach vykladať na ťarchu strany, ktorá ako prvá v konaní tento výraz použila (§ 266 ods.4 Obchodného zákonníka). Pojmy, slovné spojenia, či celé ustanovenia použité pri formulovaní zmluvy majú sa vykladať v neprospech (na ťarchu) tej zmluvnej strany, ktorá tento pojem použila po prvý raz, resp. na ťarchu strany, ktorá trvala na jeho zahrnutí do obsahu zmluvy. Tu to bol nepochybne veriteľ (banka) kto pripravil znenie žiadosti a akceptácie, teda práva znalý profesionál, u ktorého je absolútne samozrejmé predpokladať znalosť významu jednotlivých použitých zákonných pojmov, termínov a náležitostí, schopnosť rozlišovať ich a správne používať, preto aj následky tejto neurčitosti pokiaľ ide o vymedzenie zákonom predpísanej náležitosti zmluvy „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ musí znášať veriteľ v podobe zákonnej sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Ak teda banka

ako profesionál uviedla v zmluve síce sumu zodpovedajúcu celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale s uvedením, že ide o celkové náklady spojené s úverom, čo podľa zákona je niečo úplne iné, nemôže ísť o platne dojednanú náležitosť. Takto uvedený údaj (náležitosť zmluvy) je totiž neurčitý, na ktorý treba potom hľadiť akoby v zmluve uvedený vôbec nebol (§ 37 ods.1 Občianskeho zákonníka). Takéto zmätočné, vzájomne si odporujúce vyjadrenie náležitosti zmluvy by i pri absencii výslovnej úpravy v zákone o spotrebiteľských úveroch spôsobovalo neplatnosť tejto časti zmluvy v zmysle ustanovení § 37 ods.1 a § 41 Občianskeho zákonníka, keďže použitie zákona o spotrebiteľských úveroch nijako nevylučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (najmä § 37, § 39 Občianskeho zákonníka).

35. S uvedeným názorom sa stotožnil aj Krajský súd Prešov v rozsudku sp. zn. 2CoCsp/47/2020 zo dňa 29.06.2021, cit.: „uvedený zákon v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (19.01.2017) jasne predpisoval v § 9 ods. 2 písm. k) ako náležitosť zmluvy ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Odvolací súd poukazuje na znenie § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť súčet výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pričom sa plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že ak žalobca uviedol v zmluve síce sumu zodpovedajúcu celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale s uvedením, že ide o celkové náklady spojené s úverom, čo podľa zákona sú dva odlišné pojmy, nemôže ísť o platne dojednanú náležitosť, a preto takto uvedený údaj (náležitosť zmluvy) je neurčitý a treba naňho hľadiť akoby v zmluve uvedený vôbec nebol (§37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

36. Súd tu poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/234/2021 zo dňa 29.09.2021, ktorý v bode 14 uviedol, cit.: „Spornou bola skutková okolnosť. Najvyšší súd zistil, že suma 6945,20 €, je v zmluve označená názvom: „Celkové náklady dlžníka spojené s Úverom“. Skutočnosť, že zmluva použila nesprávny pojem (názov) je skutkovou okolnosťou, ktorá spôsobuje nezrozumiteľnosť tohto právneho úkonu, keďže nastal rozpor medzi použitým pojmom a jeho obsahom. Pojmy podmienky úveru, a to „celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“ a „celková čiastka, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť“ sú samostatne definované priamo zákonom č. 129/2010 Z. z. zhodne so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008. Skutočnosť, že ide pojem použitý zákonom (legálna definícia) v zhodne so smernicou vylučuje, aby k takto definovaným pojmom bol priradený iný obsah, a to vzhľadom na povinnosť euro konformného výkladu. Dovolací súd súčasne vychádzal z toho, že išlo o spotrebiteľskú zmluvu, v ktorej jednotlivé použité pojmy sú prísne definované.“ Zákon č. 129/2010 Z. z. odlišoval pojmy celkové náklady a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť aj v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, a preto nič nebránilo tomu, aby žalobca tieto jasne definované pojmy uviedol aj v žiadosti a akceptácii Reiffeisen pôžičky.

37. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam súd považuje úver podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., a preto mal za to, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. Z predložených dôkazov je nesporné, že žalovaná vyčerpala sumu 3.000,- eur a nikým a ničím nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že na túto sumu uhradila žalovaná sumu 1.165,95 eur. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou, resp. vyčerpanou sumou úveru žalovanou a reálne vykonanými úhradami, t. j. vo výške 1.834,05 eur. Nakoľko v priebehu konania nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaná sumu 1.834,05 eur od podania žaloby do vyhlásenia rozsudku nezaplatila, súd v časti o zaplatenie sumy 1.834,05 eur žalobe vyhovel. V ostatnej časti nárokov žalobcu, na ktoré mu popri dlžnej úverovej istine pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nárok nevznikol, súd žalobu II. výrokom zamietol.

38. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

39. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto má žalobca nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00 %. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania z priznanej výšky istiny, teda vo výške 5 % ročne zo sumy 1.834,05 eur od 10.11.2021 do zaplatenia. Súd zamietol žalobu v časti úrokov z omeškania vzťahujúceho sa k sume zamietnutej istiny z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto istiny.

42. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Pri výpočte pomeru úspechu a neúspechu súd vychádzal z pomeru výšky žalovanej sumy vo výške 2.761,78 eur a prisúdenej sumy vo výške 1.834,05 eur. Žalobca bol úspešný v rozsahu 1.834,05 eur (66 %) a neúspešný v rozsahu 927,73 eur (34 %); žalovaná bola úspešná v rozsahu 927,73 eur (34 %) a neúspešná v rozsahu 1.834,05 eur (66 %). Po odčítaní úspechu žalobcu v rozsahu 66 % od úspechu žalovanej v rozsahu 34 % súd v prevažnej miere úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 32 % (66 % - 34 %). O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.